

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399-02 אבנבך נ' שאולי

לפני כבוד השופט יונה אטדגי

התובעת: **שי-לי אבנבך**
ע"י ב"כ עו"ד ראובן בילט

נגד

הנתבעת: **דינה שאולי**
ע"י ב"כ עו"ד אברהם שולביץ

פסק דין

1

2 1. מחלוקת על הזכות במחצית מגרש בשטח של דונם בראשון לציון, שהיה בבעלות המנוח, בין
3 התובעת, ידועתו בציבור ויורשתו על פי דין, ובין הנתבעת, שלה הוריש המנוח את המגרש
4 בצוואה שקוימה.

5

6 **רקע עובדתי**

7

8 2. נושא המחלוקת: מגרש בשטח של דונם בנחלת יהודה ראשון לציון, בגוש 6090 חלקה 38 (להלן
9 – "המגרש"), שהיה בבעלותו של שמעון שחר (להלן – "המנוח"), שנפטר ביום 12.4.2013.
10 המגרש הוא חלק (פחות מ- 5%) מחלקה 38, שלא עברה פרצלציה, ולה בעלים רבים נוספים
11 (במושע).

12

13 3. המנוח לא היה נשוי מעולם ולא היו לו ילדים.
14 התובעת הכירה את המנוח בשנת 1999 (התובעת, עמ' 12 לפרוטוקול), ומאז הם חיו כבני זוג
15 (ב"כ הנתבעת אישר זאת בדיון, עמ' 5 לפרוטוקול), והיא נהייתה ידועתו בציבור.

16

17 4. אין חולק שהמגרש נרכש על-ידי המנוח לפני שהתובעת הכירה את המנוח (ב"כ התובעת אישר
18 זאת בדיון, עמ' 5 לפרוטוקול).

19 בהתאם לנסח שצורף לתצהירו של גיא שאולי, בנה של הנתבעת (להלן – "גיא"), המגרש נרכש
20 בשנת 1982 (עמ' 3 לנסח, נספח 2 לתצהיר. הרישום שם מופיע על שמו הקודם של המנוח, שם
21 שמעון, ובאותו נסח, עמ' 4, מופיע אותו רישום על שמו החדש, שחר שמעון).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399 אבנבך נ' שאולי

- 1 .5. הנתבעת הייתה שכנתו של המנוח והיא גם עבדה בחנות בגדים שלו (גיא, סעיף 2 לתצהירו).
2 המנוח וגיא היו בקשרי חברות שבאו לביטוי בדרכים שונות (הדברים מתוארים בהרחבה
3 בתצהיר גיא).
4 לדברי גיא, המנוח התייחס אל הנתבעת (שהייתה גרושה) כאל אחותו ואליו כאחיינו.
5
6 .6. בצוואה בפני עדים שעשה המנוח בשנת 1996 הוא הוריש את המגרש לנתבעת.
7 נכסים וכספים נוספים הוא הוריש לאחרים (בין היתר, הוא הוריש לגיא את מכוניתו ותכולת
8 ביתו).
9 מתוך הצוואה יצוין עוד (והדבר רלוונטי להמשך הדיון), כי הוא הוריש לכל אחד מארבעת אָחיו,
10 **"סך של 1 ש"ח"**.
11 (הצוואה כלולה בתוך מסמכי ת/1, להלן – **"הצוואה"**).
12 ביום 30.4.2015 ניתן בבית המשפט לענייני משפחה מחוז תל-אביב (כב' השופט נפתלי שילה)
13 בתיק 22256-06-13 צו קיום לצוואה (כלול במסמכי ת/1, להלן – **"צו קיום צוואה"**).
14 בהתאם לצו קיום הצוואה, נרשם המגרש בלשכת רישום המקרקעין על שם הנתבעת ביום
15 1.12.2016 (העמוד הראשון לנספח א' לכתב התביעה).
16
17 .7. ביום 5.8.2018 במסגרת תיק אחר בבית המשפט לענייני משפחה מחוז תל-אביב (כב' השופט
18 יהורם שקד), ניתן צו ירושה, המצהיר כי היורשת על-פי דין של המנוח היא הנתבעת (כלול
19 במסמכי ת/1, להלן – **"צו הירושה"**).
20
21 **התביעה ותמצית טענות הצדדים**
22
23 .8. בתביעה זו, שהוגשה לאחר שהמגרש נרשם על שם הנתבעת ולאחר מתן צו הירושה, מבקשת
24 התובעת, **"ליתן פסק דין בו יוצהר, כי התובעת זכאית למחצית הזכויות בנכס [המגרש] וינתן**
25 **צו לרשם המקרקעין לרשום את התובעת כבעלת מחצית מהזכויות בנכס"**.
26 התובעת טוענת, כי היא זכאית להירשם כבעלת מחצית מהזכויות במגרש מתוקף היותה ידועתו
27 בציבור של המנוח, וכי אין בכוחה של הצוואה ובכוחו של צו קיום הצוואה לבטל או לפגוע
28 בזכותה זו.
29 לדבריה, המנוח והיא תכננו לבנות את בית מגוריהם במגרש והם אף התחילו בהכנות לכך.
30
31 .9. הנתבעת מתנגדת לסעד המבוקש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399-2021 אבנבך נ' שאולי

1 לטענתה, הבקשה לצו קיום הצוואה הוגשה על-ידי התובעת עצמה, במסגרת מאבקה המשפטי
2 עם אחי המנוח, וכדי להוכיח שהמנוח לא רצה להוריש להם מאומה, ולכן היא איננה יכולה
3 להתכחש כיום לזכותה של התובעת, הכלולה בצוואה, על כל המגרש.
4 הנתבעת טוענת עוד, שמאחר שהמגרש נרכש שנים רבות לפני היכרותם של המנוח והתובעת,
5 אין לתובעת כל זכות בו, גם אם היא הוכרה כידועתו בציבור.
6 לדבריה, צו הירושה יכול לחול רק על נכסי המנוח, שאינם כלולים בצוואה, ולכן הוא אינו יכול
7 לחול על המגרש.

8

9

הדיון בתביעה

10

11 10. ניסיון גישור שנעשה קודם לדיון נכשל.

12

גם הצעות הפשרה של בית המשפט לא התקבלו.

13

לפיכך, הוריתי על הגשת תצהירי עדות ראשית ועל קיום הוכחות.

14

15 11. התובעת הגישה תצהירי עדות ראשית, שלה ושל המהנדס רמי שמש (להלן – "שמש"),

16

שאודותיו יורחב להלן.

17

שניהם גם נחקרו בבית המשפט.

18

הנתבעת הגישה תצהירים שלה ושל בנה, גיא.

19

בדיון מיום 2.11.2022 (עמ' 5 לפרו') הודיע ב"כ הנתבעת: "אני מוותר על העדות של הנתבעת,

20

היא לא חשה [בטעות תומלל "חשבה"] בטוב. נסתפק בעדות של הבן". בהתאם לכך, הוריתי

21

על משיכת תצהירה של הנתבעת מחומר הראיות.

22

גיא נחקר על תצהירו.

23

24 12. המוצגים שסומנו ת/1 ו- ת/2, הבקשה שהגישה התובעת לצו קיום צוואה וצו ירושה ותביעה

25

שהגישה התובעת לבית המשפט לענייני משפחה, הומצאו על ידי ב"כ התובעת בהתאם

26

להחלטותי מיום 29.9.2021 (עמ' 36 ו- 39 לפרו').

27

28

דיון והכרעה

29

30 13. רובן של העובדות אינו שנוי במחלוקת, כאמור:

31

התובעת הייתה ידועתו בציבור של המנוח;

32

המגרש נרכש על-ידי המנוח שנים רבות לפני היותה של התובעת ידועתו בציבור;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399 אבנבך נ' שאולי

- 1 בהתאם לצוואה שעשה המנוח, הוא הוריש את המגרש לנתבעת;
2 ניתן צו קיום צוואה ביום 30.9.2015;
3 המגרש נרשם על שם הנתבעת בלשכת רישום המקרקעין ביום 1.12.2016;
4 ביום 5.8.2018 ניתן צו ירושה, לפיו, התובעת היא יורשתו על פי דין של המנוח.
5
6 לאור כך שרובן של העובדות אינו שנוי במחלוקת, אינני מוצא כל צורך לדון בפרטים העובדתיים
7 הרבים שפורטו בתצהירי הצדדים, בעיקר בתצהירה של התובעת, ביחס לקשר שהיה בינה לבין
8 המנוח, וכן בפרטים שנכללו בתצהיר גיא אודות הקשר שהיה בין אמו, הנתבעת, ובינו, לבין
9 המנוח, לכל אלה אין נפקות ממשית לצורך ההכרעה הנדרשת.
10 לכן, הדיון להלן, יתמקד במסקנות המשפטיות הנגזרות מהעובדות שתוארו.
11
12 14. אפתח בכך שקיומם של צו קיום צוואה ושל צו ירושה אינם סותרים זה את זה.
13 היחס בין צוואה לירושה מוסדר בסעיף 66 (ב) לחוק הירושה, התשכ"ה-1965 (להלן – "חוק
14 הירושה"), לפיו "ציווה המוריש חלק מנכסיו, ינתן על אותו חלק צו קיום, ועל הנוותר – צו
15 ירושה" (ראו שוחט, גולדברג ופלומין, דיני ירושה ועיזבון (להלן – "שוחט"), עמ' 144).
16 לפיכך, דחה בית המשפט העליון בפסק דינו ב-ע"א 239/89 שרש נ' גלילי, פ"ד מ(1) 861, את
17 טענת המשיב, "כי צו הירושה החלקי, שניתן לבקשתו, מהווה מעשה בית דין, החוסם את
18 טענות המערערות" שהסתמכו על צוואת המוריש, וקבע כי "צו הירושה ניתן איפוא בכפוף
19 לצוואה. לפיכך אין בכוחו לחסום הליך, שמטרתו לפרש את הצוואה ולקבוע את תחומי
20 תחולתה" (עמ' 871).
21
22 15. לאור כך, בענייננו, מאחר והמוריש ציווה בצוואתו את המגרש לנתבעת, מובן שאין בקיומו של
23 צו הירושה כדי לשלול את זכותה של הנתבעת על המגרש, והתובעת איננה מבקשת זאת.
24 אולם, גם העובדה שהמוריש ציווה בצוואתו את המגרש לנתבעת איננה שוללת, עקרונית, את
25 זכותה של התובעת לטעון שהיא זכאית למחצית המגרש, כידועתו בציבור של המוריש, ומכוח
26 הלכת השיתוף בנכסים, כפי שנכתב בשוחט (עמ' 67):
27
28 "על פי הלכת השיתוף בנכסים (החלה על זוגות שנישאו לפני 1.1.1974 ועל ידועים
29 בציבור), לבן הזוג הנוותר בחיים זכות בעלת אופי קנייני על נכסים שנצברו על שם בן
30 הזוג שנפטר, ועם פטירת בן הזוג, נכסים אלו אינם בגדר עיזבון. מכאן שגם אם עשה
31 המנוח צוואה, אין ביכולתו אלא לצוות על חלקו שלו בלבד ברכוש המשותף (ע"א
32 3563/92 עיזבון גיטלר נ' דבורה גיטלר, פ"ד מח (5) 489; ע"א 749/82 מוסטון נ' וידרמן,
33 מג (1) 278), ואין נפקא מינה על שם מי רשום הרכוש (ע"א בראלי נ' מנהל מס עיזבון,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399-02 אבנבך נ' שאולי

- 1 פ"ד כג (1) 278). על בן הזוג הנתור בחיים לעתור להכרה בחלקו על פי הלכת השיתוף
2 בנכסים על מנת שהיקף העיזבון ייקבע אך ורק על חלקו של בן הזוג שנפטר".
3
4 16. בענייננו, האם התובעת זכאית למחצית מהזכויות במגרש?
5 אוני סבור שיש להשיב לשאלה זו בשלילה, משני נימוקים:
6 א- השתק שיפוטי הנובע מהתביעה ומהבקשה שהגישה התובעת בהליכים משפטיים קודמים;
7 ב- התובעת לא הוכיחה את זכות השיתוף שלה ביחס למגרש, שנרכש שנים רבות לפני היותה
8 ידועתו בציבור של המנוח.
9 דוק: כל אחד מהנימוקים עומד בפני עצמו, וכל אחד מהם מצדיק לבדו את דחיית התביעה.
10
11 17. אפתח בנימוק הראשון הנוגע להשתק השיפוטי.
12 כאמור לעיל, התובעת היא שהגישה את הבקשה לצו קיום צוואה.
13 האינטרס שהיה לה בבקשה זו הוסבר על-ידי התובעת עצמה בחקירתה (עמ' 22-23 לפרו'):
14 אָחיו של המנוח ניהלו עמה מאבק משפטי על כל נכסי ירושת המנוח, שכללו גם את בית
15 המגורים (בזכויות דמי מפתח), חנות ועוד. מאחר שבצוואה הוריש המנוח לכל אחד מאחיו "1
16 ש"ח", היה בכך כדי להוכיח שהוא ביקש לנשל את אחיו מכל זכות שהיא בנכסי הירושה.
17 אולם, התובעת לא הסתפקה בכך והגישה "בקשת צו קיום צוואה יחד עם בקשה לצו ירושה"
18 (ת/1), כשביחס לצו הירושה היא טענה שהיא "אלמנתו".
19 לבקשה צורפו, בין היתר, תצהירים של הנתבעת ושל גיא שניתנו לבקשתה, המאמתים את
20 היותה בת זוגו של המנוח.
21 בבקשה שהגישה התובעת היא ביקשה לקבוע, כי "הצוואה הינה לגבי מנות ספציפיות,
22 ואלמנתו יורשת את יתרת העיזבון, שלא צוין בצוואה" (סעיף ד).
23
24 18. בתביעה שהגישה התובעת בבית המשפט למשפחה, יום לאחר שהיא הגישה את בקשתה לצו
25 קיום צוואה ולצו ירושה (תמ"ש 50937-05-13, ת/5), היא פירטה את הנכסים שהמנוח ציווה
26 בצוואתו לאחרים, בין היתר את המגרש שהוא ציווה לנתבעת (סעיף 2), וציינה כדלהלן (סעיפים
27 7-8): "מהצוואה ניתן ללמוד, כי הרכוש שהיה למנוח היה זה שפורט בצוואתו, וכל מה שנצבר
28 לאחר מכן, היה לאחר שהתובעת והמנוח היו לבני זוג ידועים בציבור, והרכוש משותף
29 לשניהם.
30 כמפורט להלן, התובעת והמנוח שהיו ידועים בציבור, ובתוקף היותם בני זוג במשך כ- 15
31 שנים, חלה עליהם הילכת השיתוף בין בני זוג, כשלתובעת הזכות למחצית מנכסי העיזבון,
32 ולגבי המחצית השנייה היא היורשת, למעט המנות שקבע המנוח בצוואתו".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399-02 אבנבך נ' שאולי

19. העובדה שגם בבקשה למתן צו ירושה וצו קיום צוואה וגם בתביעה הנזכרת תבעה התובעת את זכויותיה ב"יתרת עיזבון המנוח שלא מוזכר בצוואה" צוינה גם בפסק דין שניתן בתביעות שהגישו אָחֵי המנוח וילדיהם בבית המשפט לענייני משפחה (תמ"ש 13-07-51009 ואח', נ/1, סעיפים 8 ו-10 לפסק הדין).
20. המסקנה הנובעת מהמתואר לעיל, היא, שהתובעת טענה בהליכים משפטיים קודמים שהיא זכאית רק לנכסים שאינם כלולים בצוואה, כלומר, היא לא תבעה כל זכות במגרש הכלול בצוואה.
- אם היא סברה שהיא זכאית למחצית הזכויות במגרש, היה עליה לתבוע זכות זו כבר בבקשה ובתביעה שהגישה. במיוחד אמורים הדברים, כשהתובעת נעזרה לשם קבלת הבקשה והתביעה בתצהירים של הנתבעת ושל בנה, ובמיוחד אמורים הדברים כשהתובעת זכתה גם בבקשתה וגם בתביעתה.
21. "הטענה בדבר השתק שיפוטי יכולה להתעורר מקום שבו אחד מבעלי הדין מעלה טענות עובדתיות או משפטיות אחרות באותו הליך עצמו או בשני הליכים שונים" (רע"א 4228/04 בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ, פ"ד נט (4) 625, 633).
- "כידוע, המקרה הפרדיגמטי לקבלת טענה בדבר השתק שיפוטי הוא כאשר בעל דין מתכחש בהתדיינות מאוחרת לטענה שטען בהתדיינות קודמת, והתקבלה על דעת בית המשפט" (רע"א 1971/23 אליהו נ' פור 26.7.2023, פורסם בנבו, פסקה 25)). יצוין, כי בהמשך (באותה פסקה) הוסיף בית המשפט "כי נשמעו קולות המהרהרים בנחיצותה של "הצלחה קודמת" בהתדיינות הראשונה, לצורך החלת השתק שיפוטי". שאלה זו לא מתעוררת בענייננו, כשהתובעת קיבלה, כאמור, את שביקשה בבקשה ובתביעה (ניתנו צו קיום צוואה וצו ירושה ונקבע שהיא יורשת המנוח על פי דין).
22. לאור זאת, אני סבור שבענייננו קם השתק שיפוטי המונע מהתובעת לתבוע בתביעה זו מחצית מהזכויות במגרש, כאשר בהליכים הקודמים היא תבעה זכויות רק ביחס לנכסים שלא נכללו בצוואה, והמגרש ביניהם.
23. הנימוק השני לדחיית התביעה הוא מהותי, ועניינו בשאלה, האם חזקת השיתוף של התובעת בנכסי המנוח, כמי שהייתה ידועתו בציבור, חלה גם על המגרש, שנרכש כ – 17 שנים לפני היכרותם?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399 אבנבך נ' שאולי

- 1 24. המגרש מוגדר בפסיקה כ"נכס חיצוני".
- 2 "נכסים חיצוניים" הם "נכסים שלא נוצרו ביגיעת בני הזוג במהלך תקופת הנישואים" (ע"א
- 3 4151/99 בריל נ' בריל, פ"ד נה (4) 715, 709).
- 4 "במילים אחרות, נכסים חיצוניים הם נכסים שנצברו לבן הזוג האחר לפני הנישואין או שבאו
- 5 לו במתנה או בירושה במהלך הנישואין" (ניסים שלם, יחסי ממון ורכוש, הדין והפסיקה,
- 6 מהדורה שנייה, להלן "שלם", עמ' 173).
- 7
- 8 25. כמובא בהרחבה בשלם (עמ' 173 ואילך), בפסיקת בית המשפט העליון הובאו דעות שונות באשר
- 9 לתחולת הלכת השיתוף בנכסים חיצוניים והשאלה לא זכתה להכרעה שיפוטית חד-משמעית
- 10 גם לאחר פסק דין בריל.
- 11 שלם (עמ' 175): "פסק הדין בעניין בריל הנ"ל קבע הלכה עקרונית, אם כי היא אינה חד-
- 12 משמעית, אלא טעונה יישום על כל מקרה נתון מבחינת נסיבותיו הקונקרטיות. ההלכה היא,
- 13 כי השיתוף בנכסי בני הזוג עשוי לחול, בעיקרון, גם על נכסיהם החיצוניים, אך הלכת השיתוף
- 14 לא תחול "אוטומטית" על נכסים אלה. משמעות ההלכה היא, כי האדם הטוען לשיתוף – עליו
- 15 נטל ההוכחה כי מן הדין לשתפו בנכסים החיצוניים של בן זוגו. מנגד, בן הזוג, בעל הנכסים
- 16 החיצוניים לא יוכל לבקש את דחיית תביעת בן זוגו על הסף, אך ורק על סמך העובדה כי
- 17 המדובר בנכסים חיצוניים. בן הזוג, בר הנכסים החיצוניים, יצטרך להתמודד עם טענות בדבר
- 18 הסכם מכללא בדבר שיתוף, עם טענות ערכיות של צדק, יושר, שיוויון וכיוצ"ב".
- 19
- 20 26. למרות זאת, בפסיקה ובספרות, נעשו הבחנות בין סוגי הנכסים החיצוניים.
- 21 למשל, הבחנה בין נכסים שהיו בבעלות בן הזוג ערב הנישואין, מצד אחד, לבין נכסים שקיבל
- 22 בן הזוג במתנה במהלך הנישואין, מצד שני, ולבין נכסים שבאו בירושה במהלך הנישואין, מצד
- 23 שלישי (שלם, עמ' 175 והפסיקה המובאת שם), או הבחנה בין נכסים עסקיים ונכסי פרישה
- 24 שנצברו במהלך הנישואין לבין נכסים שנרכשו שלא במאמץ משותף של בני הזוג, כגון נכסים
- 25 מלפני נישואין, ירושות ומתנות (שחר ליפשיץ, "הידועים בציבור – בראי התיאוריה האזרחית
- 26 של דיני המשפחה", להלן – "ליפשיץ", עמ' 162-163, והפסיקה המובאת שם).
- 27 כן צוינו אמות מידה ושיקולים שנועדו להשיב על שאלת השיתוף בנכסים חיצוניים, וביניהם:
- 28 תרומה כלכלית או זיקה כלכלית של בן הזוג הטוען לשיתוף לנכס חיצוני וסוג הנכס – ככל
- 29 שהנכס מסווג כנכס "משפחתי" יותר כך תהיה נטייה לייחס לגביו שיתוף (שלם, עמ' 176,
- 30 והפסיקה המובאת שם. וראו ע"א 2280/91 אבלוף נ' אבלוף, פ"ד מז (5) 596; ע"א 806/93 הדרי
- 31 נ' הדרי, פ"ד מח (ד) 686; בע"מ 5939/04 פלוני נ' פלונית פ"ד נט (1) 665; בע"מ 1913/05 פלונית
- 32 נ' עיזבון המנוח פלוני (5) 16.10.2005, פורסם בנבו); ע"א 3352/07 בנק הפועלים בע"מ נ' הורש
- 33 (7.12.2009, פורסם בנבו); בע"מ 1983/23 פלוני נ' פלונית (10.8.2023, פורסם בנבו); ת.א (מחוזי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399-02 אבנבך נ' שאולי

1 ת"א) 11/96 המלי נ' המלי (23.10.96, פורסם בנבו); תמ"ש (ת"א) 70030/98 א.ט. נ' ל.ט.
2 (19.1.200, פורסם בנבו).

3
4 27. הלכת השיתוף חלה גם על בני זוג הידועים בציבור (פסק דין הורש, פסקה 28).
5 מכאן שגם אמות המידה והשיקולים שהובאו ביחס להחלת הלכת השיתוף חלים גם על ידועים
6 בציבור.

7 ליפשיץ סבור (עמ' 163), "שכאשר מדובר בידועים בציבור, הנכונות להחיל את חזקת השיתוף
8 על נכסים עסקיים ועל נכסי פרישה חייבת להיות רבה יותר מן הנכונות להחיל אותה על
9 נכסים שלא נרכשו במאמץ משותף", והוא מבסס את דעתו על מספר נימוקים, שהראשון
10 שבהם, הוא שמאחר וחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973, החל על בני זוג שנישאו אחרי
11 שנת 1974, אינו כולל נכסים שאינם פרי מאמץ משותף, ומאחר וחזקת השיתוף חלה על ידועים
12 בציבור גם אחרי שנת 1974, "מצב שבו היקף השיתוף בין ידועים בציבור רחב מהיקף השיתוף
13 בין בני זוג נשואים לא נראה לי מתאים אפילו מנקודת ראותם של התומכים המובהקים
14 בזכויותיהם של ידועים בציבור", אך הוא מוסיף (עמ' 164) כי "עמדה אחרת משתמעת
15 לאחרונה בפסיקה הישראלית, המשווה את הידועים בציבור לנשואים גם ברציונאל
16 הקישורי", תוך הפנייה לפסק דין הדרי.

17
18 28. אני סבור כי בענייננו, ובהתאם לכל הפסיקה והספרות שהובאו לעיל, אין להחיל את הלכת
19 השיתוף על המגרש, בהתחשב בכל הנתונים הבאים:

20 א- המגרש נרכש על-ידי המנוח שנים רבות, כ- 17 שנים, לפני תחילת היכרותו את התובעת;
21 ב- הצוואה, במסגרתה הוא ציווה את המגרש לנתבעת, נעשתה בשנת 1996, כשלוש שנים לפני
22 היכרותם של המנוח והתובעת בשנת 1999, כך שיש להניח שתוכן הצוואה היה בזיכרונו של
23 המנוח בעת היכרותם, אך הוא לא מצא לנחוץ לשנות את הוראת הצוואה הנוגעת להורשת
24 המגרש לנתבעת, בכל תקופת חייו עם התובעת, עד פטירתו בשנת 2013;
25 ג- במשך כל התקופה הזו, המנוח לא פעל לרישום זכותה של התובעת על המגרש;
26 ד- אין מדובר בדירת מגורים, אלא במגרש ריק, שעדיין לא נעשה בו כל שימוש;
27 ה- לא הוכחה כל זיקה של התובעת למגרש. נתון אחרון זה דורש הרחבה.

28
29 29. טענתה היחידה של התובעת בקשר לזיקתה למגרש היא, שהמנוח אמר לה, "שעל המגרש הזה
30 נבנה את ביתנו", שהמנוח הפנה אותה למהנדס שמש כדי להכין את תכניות הבית ושמש "ערך
31 סקיצות של הבית, הראה לי אותן לאחר שהערתי עליהן הוא שינה אותן" (סעיפים 49-55
32 לתצהירה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399 אבנבך נ' שאולי

- 1 כך סיפר גם שמש בתצהירו.
2 אולם, בחקירתה אישרה התובעת כי עניין התוכניות לא קודם במאומה, וכאשר היא התקשרה
3 לשמש לשאול אותו בנוגע לתכניות, "הוא אמר לי שיש בעיה שאין כרגע פרצלציה" (עמ' 42),
4 וגם שמש אישר בחקירתו (עמ' 52): "זו לא הייתה תכנית והיות ואין עדיין פרצלציה לשטח, אז
5 השטח אמורפי שטח כללי", כי הוא איננו יכול להראות את הסקיצות שנעשו (עמ' 54), וכי "זה
6 היה בהחלט משהו רעיוני... עם פונקציות של מה שהיא מבקשת שיהיה לה בבית וזהו" (עמ'
7 55).
8
9 30. סבורני, שגם אם דבריה של התובעת בקשר להבטחתו של המנוח כי בעתיד הם יבנו את ביתם
10 במגרש, הם נכונים – וניתן להטיל ספק בדברים אלה, לאור זאת שכאמור המנוח לא שינה בכל
11 שנות חייו עם התובעת את הוראת הצוואה המצווה את המגרש לנתבעת ולא פעל כדי לרשום
12 את הזכויות במגרש על שם התובעת – אין די בכך כדי ליצור את הזיקה הנדרשת לצורך יצירת
13 חזקת השיתוף, כאשר מעבר לאותה הבטחה לא קודם ולא נעשה כל דבר למימושה.
14
15 31. טענתה הנוספת, לפיה, על-פי עצתה, המנוח שיעבד את המגרש למלווה שהלווה להם כספים
16 "למימון ביניים לתשלומים עבור קרקע שרכשו בגיאורגיה" (סעיף 56 לתצהירה) לא הוכחה
17 בשום צורה.
18 נספח כז' שצורף לתצהירה מצביע על משכנתא שנעשתה בשנת 2009 לטובתו של ג'וסף מאייר
19 הנושא דרכון בריטי.
20 ג'וסף מאייר לא זומן לעדות, מסמכי המשכנתא שנעשו לטובתו לא הוצגו, ולא הובאה כל ראיה
21 שתקשור בין המשכנתא שנעשתה לבין קרקעות שנרכשו על-ידי בני הזוג בגאורגיה.
22
23 32. בשולי הדברים, יש לדחות את הטענה שבה פתחה התובעת את סיכומיה, לפיה, משנמשך
24 תצהירה של הנתבעת, "יש להוציא (מן התיק) גם את העתק הצוואה עליה הסתמכה הנתבעת
25 בתצהירה, כך שאין לנתבעת כל הגנה מפני התביעה".
26 ראשית, הצוואה וצו קיום הצוואה נכללו במסמכים שהמציא ב"כ התובעת, בהתאם להחלטה,
27 כאמור לעיל, ת/1.
28 שנית, הצוואה וצו קיום הצוואה צורפו לתצהירו של גיא, שגם העיד ונחקר בבית המשפט. לא
29 הייתה כל מניעה להוכיח את קיומה ותוקפה של הצוואה וכן כל עובדה רלבנטית לתביעה
30 באמצעות בנה של הנתבעת, ולא היה הכרח בעדותה האישית.
31 שלישית, והעיקר, קיומה של הצוואה ותוכנה לא היו שנויים כלל במחלוקת, והתובעת עצמה
32 ציינה בתצהירה (סעיף 62) כי המנוח ערך צוואה, שבה הוא הוריש את המגרש לנתבעת.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 19-02-44399 אבנבך נ' שאולי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

תוצאה

33. כל אחד מהנימוקים שצוינו לעיל מצדיק, כשלעצמו, את דחיית התביעה.
לפיכך, התביעה נדחית.
התובעת תשלם לנתבעת שכ"ט עו"ד בסך 20,000 ₪ והוצאות בסכום כולל של 5,000 ₪.

ניתן היום, כ"א חשוון, 5.11.2023, בהעדר הצדדים.

יונה אטדגי, שופט